

บทที่ 5

บทสรุป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (Descriptive research) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก 2 ด้าน คือ ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ข้อมูลส่วนบุคคล ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ ด้านความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ด้านอิทธิพลของเพื่อนกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ด้านอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่นำมาวิจัย ได้แก่ นักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในสถานศึกษาของทางราชการในจังหวัดพิษณุโลก ประจำปีการศึกษา 2548 จำนวน 5 แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคพิษณุโลก จำนวน 164 คน วิทยาลัยอาชีวศึกษาพิษณุโลก จำนวน 73 คน วิทยาลัยพณิชการบึงพระ พิษณุโลก จำนวน 98 คน วิทยาลัยเทคนิคสองแคว จำนวน 11 คน และวิทยาลัยสารพัดช่างพิษณุโลก จำนวน 24 คน รวม 356 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามกรอบแนวคิดละวัตถุประสงค์ของการวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ และส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ ผู้วิจัยนำมาตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือโดยการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่าน และนำแบบสอบถามที่ผ่านการแก้ไขไปทดสอบตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) โดยทดลองใช้กับนักเรียนอาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยเทคนิคสุโขทัย จำนวน 30 คน นำมาวิเคราะห์โดยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (The Co efficiency of Alpha) ของครอนบาช (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยงจำแนกตามแบบสอบถาม ดังนี้ ความรู้เกี่ยวกับเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ เท่ากับ .69 ทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ เท่ากับ .84 ความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เท่ากับ .84 อิทธิพลของเพื่อนกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ เท่ากับ .065 อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมกับการตีพิมพ์เครื่องตีพิมพ์แอลกอฮอล์ เท่ากับ

.75 และความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคีรติกรรมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เท่ากับ .91 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยประสานงานกับวิทยาลัยอาชีวศึกษา 5 แห่ง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ภายใน 2 สัปดาห์

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้องมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยไมโครคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยสถิติการแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านสังคมกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ด้วยสถิติ chi square test ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก

นักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ เป็นเพศชาย ร้อยละ 58.1 อายุ 17 ปีมากที่สุด ร้อยละ 33.4 รองลงมา คือ 16 ปี ร้อยละ 30.1 อายุเฉลี่ย 17.11 ปี กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ร้อยละ 42.7 บัณฑิตประกอบอาชีพทำนาหรือเกษตรกรรม ร้อยละ 42.4 รองลงมา คือ รับจ้าง ร้อยละ 32.3 มารดาประกอบอาชีพทำนาหรือเกษตรกรรม ร้อยละ 38.8 รองลงมา คือ รับจ้าง ร้อยละ 27.8 บิดาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 64.6 มารดาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 19.7

2. ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก

ส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ระดับต่ำ และระดับสูง ตามลำดับ เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ความรู้เกี่ยวกับแอลกอฮอล์ ระดับสูง ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำทำให้เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง รองลงมา คือ การรับรู้ว่าข้อมูลขององค์การอนามัยโลก พบว่า ปี 2543 คนไทยดื่มแอลกอฮอล์มากเป็นอันดับ 5 ของโลก และฤทธิ์ของแอลกอฮอล์ทำให้ทางเดินอาหารอักเสบ เกิดแผลในกระเพาะอาหารและลำไส้ เนื่องจากมีฤทธิ์เป็นกรดกัดเนื้อเยื่อกระเพาะอาหารและลำไส้ ตามลำดับ และระดับปานกลาง ได้แก่ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จนติดทำให้เป็นโรคจิตได้ รองลงมาคือ ผู้ชายที่ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ มีโอกาสเป็นหมันมากกว่าคนที่ไม่ดื่มแอลกอฮอล์ และ สุราไม่จัดเป็นสารเสพติดตามการจำแนกขององค์การอนามัยโลก

3. ทักษะคิดเกี่ยวกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ระดับต่ำ และระดับสูง เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า ทักษะคิดเกี่ยวกับแอลกอฮอล์ระดับดี ได้แก่ การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดอุบัติเหตุ รองลงมา คือ การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์เป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาท และ การตีมเครื่องตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้แก่เร็ว ระดับปานกลาง ได้แก่ การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของผู้หญิงเป็นเครื่องแสดงถึงการมีสิทธิ์เท่าเทียมกับผู้ชาย รองลงมาคือ การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้ดูเป็นผู้ใหญ่ และการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ช่วยดึงดูดเพศตรงข้าม

4. ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ระดับสูง และระดับต่ำ เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัวระดับดี ได้แก่ บิดา มารดาและสมาชิกในครอบครัวมีเวลาคุยกับท่าน รองลงมา คือ เมื่อท่านมีปัญหา บิดามารดาช่วยกันปลอบใจให้ปัญหาคล่องไปด้วยดี ระดับปานกลาง ได้แก่ บิดามารดาจัดแบ่งกิจกรรมภายในบ้านให้สมาชิกทุกคนได้ทำอย่างยุติธรรม รองลงมา คือ เมื่อสมาชิกในบ้านเกิดความขัดแย้ง บิดามารดา จะช่วยไกล่เกลี่ยให้ปรับความเข้าใจกัน และบิดามารดาถามความรู้สึกความคิดเห็นของท่าน

5. อิทธิพลของเพื่อนกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมา คือ ระดับ สูง และ ระดับ ต่ำ เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าเพื่อนมีอิทธิพลต่อการตีมเครื่องแอลกอฮอล์ ระดับสูง ได้แก่ เวลาว่างนั่งที่บ้านเพื่อน มีเครื่องตีมแอลกอฮอล์เพื่อความสนุกสนานในกลุ่มเดียวกัน รองลงมา คือ การนั่งตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์กับเพื่อนจะสบายใจมากกว่านั่งตีมกับคนอื่น และเวลาที่ท่านตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ มักจะมีเพื่อนสนิทนั่งร่วมอยู่ด้วย การพบเคยเห็นเพื่อนๆ ในโรงเรียนตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง ได้แก่ เวลาไปเที่ยวกับเพื่อนมักจะมีกรร่วมตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รองลงมาคือเพื่อนเป็นคนแนะนำให้ท่านตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ และ การตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้ได้เพื่อนที่รู้ใจและเข้าใจกันในวัยเดียวกัน

6. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อมกับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก อยู่ระดับสูง รองลงมา คือ ระดับปานกลาง และระดับต่ำ เมื่อจำแนกรายข้อพบว่าอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมในระดับสูงต่อการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ได้แก่ บริเวณที่ท่านพักอาศัยมี

ร้านจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่หาซื้อได้ง่าย รองลงมา คือ ครอบครัวเคยใช้เครื่องตีมแอลกอฮอล์ประกอบพิธีกรรมต่างๆภายในบ้าน ระดับปานกลาง ได้แก่ สถานที่สบายๆ มีอิทธิพลต่อการนั่งตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รองลงมาคือ บิดามารดาเคยใช้เครื่องตีมแอลกอฮอล์เลี้ยงต้อนรับแขกและในงานเลี้ยงเคยเห็นอาจารย์นั่งตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์

7. พฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 75.8 โดยตีมในเทศกาลปีใหม่/ สงกรานต์ มากที่สุด รองลงมา คือ ฉลองวันเกิดตนเองหรือเพื่อน และ งานแสดงความยินดีกับเพื่อน และงานแต่งงาน และนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ครั้งแรกอายุ ระหว่าง 15 – 19 ปี เครื่องตีมแอลกอฮอล์ที่นิยมตีมมากที่สุด คือ เบียร์ รองลงมา คือ สุราไทย และ ไวน์ ซึ่งส่วนใหญ่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ มานานระหว่าง 2 – 3 ปี รองลงมา คือ 1 ปี โดยตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ เดือนละ 1 ครั้ง รองลงมา คือ เดือนละ 2 – 3 ครั้ง สำหรับค่าใช้จ่ายในการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พบว่า น้อยกว่า 100 บาท ต่อ เดือน รองลงมา คือ 100 – 300 บาท ภายหลังตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์แล้วขับที่ยานพาหนะและประสบอุบัติเหตุ ร้อยละ 14.8 และเคยทะเลาะวิวาทเมื่อตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 29.9

8. ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับมาตรการและแนวทางการป้องกัน แก้ไขปัญหการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รองลงมา คือระดับไม่แน่ใจและไม่เห็นด้วย เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า เห็นด้วยกับมาตรการและแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ระดับมาก ได้แก่ วัด สถานศึกษาทุกระดับ และสถานที่ราชการ ไม่ควรมีการจำหน่ายและตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ รองลงมา คือ การห้ามจำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์แก่เด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี เป็นมาตรการที่เหมาะสมและสถานประกอบการที่จำหน่ายเครื่องตีมแอลกอฮอล์ควรอยู่ห่างจากวัดและสถานศึกษาทุกระดับ และเห็นด้วยกับมาตรการและแนวทางการป้องกันแก้ไขปัญหการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ระดับปานกลาง ได้แก่ ควรขึ้นภาษีเครื่องตีมแอลกอฮอล์เพื่อให้มีราคาสูงขึ้น

9. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

9.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก พบว่า เพศ อาชีพของมารดา การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดาทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก และอาชีพของบิดา การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของมารดา ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์

9.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านสังคมกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลกพบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลกไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ แต่อิทธิพลของเพื่อนและอิทธิพลของสังคมของนักเรียนอาชีวศึกษามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลกส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลกมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการรับประทานเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นประจำจะทำให้เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง ทำให้กระเพาะอาหารเป็นแผลหรือระบบทางเดินอาหารอักเสบที่เกิดจากแอลกอฮอล์กัดกระเพาะ และทราบว่า สุราไม่จัดเป็นสารเสพติดตามการจำแนกขององค์การอนามัยโลก แต่แอลกอฮอล์เป็นยากล่อมประสาทที่มีฤทธิ์คล้ายบาบิบูเรต ซึ่งพิษของแอลกอฮอล์ทำให้เกิดอาการมึนเมาและอาจถึงตาย เมื่อรับประทานสุราเป็นจำนวนมากติดต่อกันเป็นระยะเวลานาน จะส่งผลต่อความผิดปกติทางด้านจิตใจ (WHO, 1994) ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้พบว่านักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 75.8 แตกต่างจากการศึกษาของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2541) ที่ศึกษาพบว่า เยาวชนไทยที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชนมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 40.1 แสดงให้เห็นว่าแนวโน้มของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นทั้งที่นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลกมีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับปานกลางและระดับสูง อาจเป็นเพราะว่า นักเรียนอาชีวศึกษา ส่วนใหญ่ เป็นวัยรุ่น มีความอยากรู้อยากลอง หรือวัยรุ่นบางรายดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเพื่อน เพื่อแสดงความเป็นพวกพ้อง อย่างไรก็ตาม แม้ว่านักเรียนอาชีวศึกษาที่มีความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ก็ตาม แต่ความรู้ดังกล่าว ไม่นำไปสู่พฤติกรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อพิจารณา

เกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ พบว่า ส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในระดับปานกลางและต่ำ และเห็นด้วยที่แอลกอฮอล์เป็นสาเหตุของการเกิดอุบัติเหตุรวมทั้งทำให้แก่เร็ว ซึ่งผลกระทบของเครื่องตีมแอลกอฮอล์จะทำให้การหมุนเวียนของเลือดไปยังเซลล์ต่าง ๆ เร็วขึ้น ทำให้การทำงานของอวัยวะแปรปรวน การทำงานลดน้อยลงและเซลล์ถูกทำลาย นอกจากนี้ แอลกอฮอล์ยังมีผลต่อสมอง ทำให้เซลล์ขยายตัวมากขึ้น เซลล์สมองเหี่ยวลีบเลื่อมและตายลง สำหรับทัศนคติที่ไม่ถูกต้องได้แก่ นักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก เห็นว่าการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ทำให้ดูเป็นผู้ใหญ่ และช่วยดึงดูดเพศตรงข้าม ซึ่งเป็นลักษณะของวัยรุ่นตอนกลาง (อายุ 15 – 18 ปี) ที่สนใจต่อเพศตรงข้ามและแสดงพฤติกรรมเรียกร้องความสนใจต่อเพศตรงข้าม เพื่อให้เพศตรงข้ามสนใจตนเอง แต่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของผู้หญิงที่แสดงถึงสิทธิเท่าเทียมกันระหว่างผู้หญิงกับผู้ชาย

การวิจัยนี้ พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับปานกลาง รองลงมาคือ ระดับสูง โดยมีความสัมพันธ์ภายในครอบครัวได้แก่ การมีเวลาพูดคุยกันระหว่างสมาชิกภายในครอบครัว การปลอบโยนของบิดามารดา เมื่อมีปัญหา การจัดกิจกรรมภายในครอบครัว การเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อลดความขัดแย้งภายในครอบครัว แต่นักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก แสดงความคิดเห็นที่ไม่ดี ได้แก่ การว่ากล่าวตักเตือนผู้อื่น รวมทั้งการนำไปเปรียบเทียบกับคนอื่นที่มีความสามารถมากกว่า นอกจากนี้ผลการวิจัยยังพบว่า บิดาของนักเรียนอาชีวศึกษาตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 35.4 และมารดาตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ ร้อยละ 19.7 เช่นเดียวกับผลการศึกษาของ Fontane และ Layne (1979) ที่ศึกษาพบว่า ทัศนคติและพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์จะเป็นตัวทำนายนิสัยการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นและเปิดโอกาสให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมที่ผสมแอลกอฮอล์ ซึ่งการขัดเกลาทางสังคมของพ่อแม่มีผลต่อพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์วัยรุ่น รวมทั้งการสนับสนุนให้ลูกมีพฤติกรรมการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ (ชัยยุทธ์ ตาผา, 2534) ดังนั้น การป้องกันการตีมเครื่องแอลกอฮอล์จะต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของการตีมแอลกอฮอล์ทั้งด้านสุขภาพ ด้านเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ภายในครอบครัวให้กับบิดามารดาของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก เพื่อป้องกันการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์ในนักเรียนอาชีวศึกษา ต่อไป สำหรับอิทธิพลของเพื่อนที่กับการตีมเครื่องตีมแอลกอฮอล์อยู่ในระดับปานกลางและระดับสูง เนื่องจากเพื่อนมีส่วนสำคัญต่อพัฒนาการทางด้านสังคมของวัยรุ่น โดยจะให้ความสนใจและรวมกลุ่มตามลักษณะบุคลิกภาพและนิสัยของตนเอง โดยส่วนใหญ่จะคบเพื่อนเพศเดียวกัน แต่ให้ความสนใจในการคบเพื่อนต่างเพศ ทั้งนี้เพื่อนจะมีบทบาทสำคัญในการกระตุ้นให้

วัยรุ่นดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งนักเรียนอาชีวศึกษาเห็นว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์กับเพื่อนสนิทจะสบายใจและมีความสุขสนุกสนานมากกว่าบุคคลอื่น และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไม่ใช่เรื่องเสียหาย รวมทั้งเพื่อนจะเป็นผู้แนะนำให้ดื่มแอลกอฮอล์ จะเห็นได้ว่า เพื่อนมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับศึกษาของประภาเพ็ญ สุวรรณ (2541) ที่พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเยาวชนไทย เช่นเดียวกับผลการศึกษาของประกิจ โทธิอาสน์ (2539) ที่พบว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของเพื่อนสนิทมีผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยรุ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งเพื่อนจะเป็นสาเหตุการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 35.2 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2544) สำหรับอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก อยู่ในระดับสูง รองลงมาคือ ระดับปานกลาง ซึ่งนักเรียนอาชีวศึกษาแสดงความเห็นว่า บริเวณที่พักอาศัยที่มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การใช้เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ประกอบพิธีกรรมภายในบ้านจะมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เมื่อไปเที่ยว ซึ่งเป็นอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมที่เป็นปัจจัยที่ส่งผลให้นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลกมีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในระดับสูง ซึ่งส่วนใหญ่เห็นว่า สามารถซื้อหาเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ได้ง่ายบริเวณที่พักอาศัยของตนเอง นอกจากนี้การนำเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เข้ามามีส่วนร่วมในการประกอบพิธีกรรมยังมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การสนับสนุนของผู้ปกครอง บิดามารดา ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรมดังกล่าว สอดคล้องกับผลการศึกษารุ่นวิจัย มาศงามเมือง และคณะ (2540) ที่พบว่า การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนและครูจะส่งผลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาและมัธยมศึกษาตอนปลาย จังหวัดลพบุรี อ่างทองและประจวบคีรีขันธ์ จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อนและอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่นหรือนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก

การวิจัยนี้ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก นักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ ร้อยละ 75.8 แตกต่างจากรายงานของสำนักงานสถิติแห่งชาติ (2544) ที่สำรวจพบว่านักเรียนและเยาวชนไทย อายุ 15 – 19 ปี ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 51.4 โดยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ครั้งแรกอายุระหว่าง 15 – 19 ปี แลดื่มมานานถึง 2 หรือ 3 ปี แสดงให้เห็นว่า แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของวัยดังกล่าวมีแนวโน้มสูงขึ้น สำหรับสาเหตุที่ทำให้ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะถูกชักชวนจากเพื่อน อยากทดลองและเพื่อการยอมรับในกลุ่มสมาชิกของตนเอง สอดคล้องกับผลการศึกษาของประกิจ โทธิอาสน์ (2539) ที่

พบว่า วิทยาลัยส่วนใหญ่ จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ตามเพื่อนสนิทมากที่สุด เช่นเดียวกับผลการศึกษาของรุ่งวิทย์ มาศงามเมือง และคณะ (2540) ที่พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนใหญ่ดื่มสุราและเบียร์ในโอกาส เนื่องจากวิทยาลัยเป็นวัยที่อยากเรียนรู้และอยากทดลองในสิ่งที่ตนเองอยากรู้ การสร้างแรงจูงใจและแสดงออกของพฤติกรรมที่ต้องการให้เป็นที่ยอมรับภายในกลุ่มของตนเอง ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวอาจเป็นไปในทางที่ผิด นอกจากนี้ การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะเป็นการสร้างความยอมรับของตนเองให้กับกลุ่มเพื่อน สำหรับสาเหตุของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ได้แก่ งานเทศกาลปีใหม่ งานวันเกิดของตนเองหรือเพื่อน การแสดงความยินดีกับเพื่อน งานแต่งงาน อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เพียงเดือนละ 1 ครั้ง เท่านั้น แตกต่างจากการศึกษาของประกิจ โพธิอาสน์ (2539) ที่ศึกษาพบว่า วิทยาลัยในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ โดยส่วนใหญ่จะดื่มเบียร์ และสุราไทย โดยการรวมกลุ่มของตนเอง จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ไม่เพียงแต่ในกลุ่มเพื่อนของตนเองเท่านั้น งานแต่งงานของบุคคลภายในครอบครัวของตนเองหรือครอบครัวของเพื่อนอาจเป็นสาเหตุทำให้มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับแนวคิดของสุวิทย์ รุ่งวิสัย (2521 : 120) ที่กล่าวว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมีสาเหตุมาจาก ความอยากรู้อยากลองว่ารสชาติของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นอย่างไร เมื่อดื่มปริมาณเท่าไรจะเมา การดื่มสุราเป็นค่านิยมที่ทำให้ได้รับการยกย่อง ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับค่านิยมในการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การเห็นตัวอย่างจากสื่อต่าง ๆ เช่น ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ พฤติกรรมของดารานักร้อง ดังนั้น แนวทางการดำเนินงานแก้ไขปัญหาค่าธรรมเนียมการบริโภคสุราหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ต้องเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้เห็นถึงอันตรายของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัว จะส่งผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ลดลง อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่ามาตรการของโรงเรียนจะมีส่วนร่วมในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา แต่ไม่สามารถควบคุมได้อย่างทั่วถึง อาจเป็นเพราะว่า ช่วงเวลาการเรียนการสอนของโรงเรียนอาชีวศึกษา ทำให้มีเวลาว่างในบางวัน ส่งผลต่อการรวมกลุ่มของวิทยาลัยดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ผลการศึกษาครั้งนี้ พบว่า บิดามารดาของนักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง อาจไม่มีเวลาในการดูแลหรือสร้างความใกล้ชิดหรือว่ากล่าวตักเตือน เมื่อนักเรียนอาชีวศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์หรืออาจไม่เคยพบเห็นพฤติกรรมดังกล่าวของบุตรหลานของตนเอง นอกจากนี้ อิทธิทธิของเพื่อนและสิ่งแวดล้อมรอบตัวของนักเรียนอาชีวศึกษา อาจเป็นแรงจูงใจในการสร้างพฤติกรรมการดื่ม

เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถึงแม้ว่ามาตรการในการควบคุมการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะห้ามไม่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในกลุ่มอายุต่ำกว่า 18 ปี และจำหน่ายเป็นช่วงเวลา แสดงให้เห็นถึงมาตรการในการควบคุมการจำหน่ายสุราให้กับผู้ซื้อ เช่นเดียวกันผลการวิจัยนี้ พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาส่วนใหญ่ เห็นด้วยกับมาตรการในการรณรงค์และแก้ไขปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการจำหน่ายสุราในบริเวณวัดหรือสถานที่ราชการ และการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แก่เด็กอายุ 18 ปี รวมทั้งการขึ้นภาษีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยนี้ที่พบว่านักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลกที่มีการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถึงร้อยละ 75.8 แสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ดังนั้น ผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องกับมาตรการควบคุมและจำหน่ายสุรา จะต้องดำเนินการอย่างจริงจัง เพื่อเป็นการลดปัญหาการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของกลุ่มวัยรุ่น รวมทั้งเป็นการป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การทะเลาะวิวาทภายหลังการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งผลการวิจัยนี้พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ได้รับอุบัติเหตุจากการขับขี่ยานพาหนะ ร้อยละ 4.8 และมีการทะเลาะวิวาทกันถึงร้อยละ 29.9 เนื่องจากฤทธิ์ของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่อดื่มในปริมาณมากจะทำให้ความรูสึกนึกคิดผิดไป ไม่สามารถควบคุมตนเองหรือยับยั้งตนเองจนแสดงอาการบางอย่างออกมาเช่น ดุร้าย ทะเลาะวิวาทหรือพูดมาก

ปัจจัยด้านข้อมูลส่วนบุคคลของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ เพศ อาชีพของมารดา การดื่มแอลกอฮอล์ของบิดา และทัศนคติเกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของยุพา ชูสิทธิกุล (2527) ที่พบว่า ทัศนคติต่อการดื่มสุราของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราและมีแนวโน้มทำให้ดื่มสุรามากขึ้น ซึ่งบรรทัดฐานของการดื่มสุราจะดื่มร่วมกันกับเพื่อนสนิท เช่นเดียวกับผลการศึกษาของจิราภรณ์ เทพหนู (2540) ที่ศึกษาพบว่า ทัศนคติเกี่ยวกับการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีความสัมพันธ์ต่อการดื่มสุราในเชิงบวก การพบเห็นพฤติกรรมการดื่มสุราของบิดา สอดคล้องกับผลการศึกษาของวิไล ชินเวชกิจวานิชย์ (2536 : 1) การดื่มสุราของสมาชิกในครอบครัวโดยเฉพาะบิดา จะส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมการดื่มสุราของวัยรุ่นมากที่สุด และอาชีพของบิดามารดา การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดามารดา และระดับการสนับสนุนให้ลูกมีพฤติกรรมการดื่มสุรา (ชัยยุทธ์ ดาผา : 2534) นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านสังคม ได้แก่ เพื่อนและสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาแต่ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มสุราของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก สอดคล้องกับผลการศึกษาของจิ

ราภรณ์ หนูเทพ (2540) ที่พบว่า เพื่อนฝูงและสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจังหวัดพัทลุง เช่นเดียวกับผลการศึกษาของรุ่งวิทย์ มาศงามเมือง และคณะ (2540) ที่พบว่า ครูและเพื่อนมีอิทธิพลต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและอาชีวศึกษา จังหวัดลพบุรี อ่างทองและประจวบคีรีขันธ์ จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์ภายในครอบครัว อิทธิพลของเพื่อนและสิ่งแวดล้อมมีผลทำให้นักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ สอดคล้องกับแนวคิดของอัมไพวัลย์ (2541 : 16) ที่กล่าวว่า ครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับเด็กและมีบทบาทสำคัญในการอบรมสั่งสอนดูแล ถ้าครอบครัวมีความสัมพันธ์ที่ดี มีความรักความอบอุ่น จะเอื้อต่อพัฒนาการของวัยรุ่นในการสร้างค่านิยมที่ส่งผลกระทบต่อรสนิยม (tast) และค่านิยมในการบริโภค (consumption preference) และ รูปแบบการดำเนินชีวิต(Life – style) นอกจากนี้ อิทธิพลของกลุ่มเพื่อน จะมีส่วนสำคัญที่มีอิทธิพลต่อวัยรุ่น ถ้าเพื่อนดีและมีทัศนคติที่ดีจะชักจูงกันไปในทางที่ดี มีส่วนร่วมในการพัฒนาบุคลิกภาพทางด้านร่างกายสังคมและพฤติกรรมไปในทางที่ดี การเลียนแบบพฤติกรรมของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่อาจมีพฤติกรรมที่ดีและไม่ดีจะเห็นได้ว่า อิทธิพลของความสัมพันธ์ภายในครอบครัว เพื่อนและสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยนี้ พบว่า อาชีพของมารดามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่พบว่า มารดาของนักเรียนอาชีวศึกษาประกอบอาชีพเกษตรกรรมและรับจ้าง อาจส่งผลให้ไม่มีเวลาในการอบรมดูแลนักเรียนอาชีวศึกษาอย่างใกล้ชิด ซึ่งนักเรียนอาชีวศึกษา ส่วนมากจะอยู่ในช่วงของวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมชอบทดลอง อยากรู้อยากเห็น เลียนแบบดารานักร้องหรือบุคคลที่มีชื่อเสียง (สุวิทย์ รุ่งวิสัย, 2521 : 120) ซึ่งบุคคลดังกล่าวมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แต่ได้รับการยอมรับทางสังคมจากประชาชน ทำให้นักเรียนอาชีวศึกษามีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ถึงร้อยละ 75.1

ความคิดเห็นเกี่ยวกับมาตรการการแก้ไขปัญหาค่าเครื่องดื่มสุราในระดับดี แต่อย่างไรก็ตาม การเสริมสร้างความรู้และทัศนคติที่ดี มีผลต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวเป็นพฤติกรรมส่วนบุคคลที่ได้รับอิทธิพลมาจากครอบครัว เพื่อและสังคม ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริโภค การจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างชัดเจน โดยห้ามไม่ให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ควบคู่ไปกับการจำหน่ายบุหรี่ให้กับเด็กอายุต่ำกว่า 18 ปี รวมทั้งกำหนดเวลาการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างชัดเจน แต่การดำเนินงานตามมาตรการดังกล่าวได้ผลในระดับหนึ่งเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเข้ามีส่วนร่วมในการดูแลควบคุมอย่างใกล้ชิด และควรมีการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องด้วย

เช่นกัน นอกจากนี้ สถานศึกษาควรมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน โดยการประสานไปยังบิดามารดา หรือหน่วยงานที่รับผิดชอบเกี่ยวกับมาตรการในการควบคุมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้านค้าปลีกย่อยที่จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ โดยห้ามมิให้จำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ให้กับ นักเรียนอาชีวศึกษา แต่การดำเนินงานดังกล่าว อาจไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจาก หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีภารกิจอื่นที่สำคัญที่ต้องปฏิบัติ ประการสำคัญ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์มีส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของคนไทยในสังคมเมืองและชนบท เช่น พิธีกรรมการบวชนานสาครกล่าว ประเพณีแต่งงาน การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ การเลี้ยงสังสรรค์ในกลุ่มเพื่อนฝูงซึ่งเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะเข้ามามีส่วนร่วมในพิธีกรรมดังกล่าวอย่างมาก จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์จะถูกถ่ายทอดไปยังนักเรียนอาชีวศึกษาตามประเพณีดังกล่าว ซึ่งการวิจัยนี้ พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในเทศกาลวันปีใหม่ งานแต่งงาน รวมทั้งการฉลองวันเกิดตนเองหรือเพื่อน รวมทั้ง การเลี้ยงฉลองเมื่อประสบผลสำเร็จการศึกษาของตนเองหรือเพื่อน จะเห็นได้ว่า พฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก เกิดขึ้นก่อนเข้ารับการศึกษาวิชาชีพหรืออาชีวศึกษา แตกต่างจากรายงานของสำนักงานสถิติ แห่งชาติ (2544) ที่พบว่า เยาวชนที่อายุต่ำกว่า 10 ปี โดยเริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ร้อยละ 4.7 ซึ่งการศึกษานี้พบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก เริ่มดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เมื่ออายุ 15 – 19 ปี ซึ่งส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์อย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง นอกจากนี้ ผลกระทบ ที่ตามมา คือ การเกิดอุบัติเหตุและการทะเลาะวิวาท ล้วนมีผลกระทบโดยตรงต่อนักเรียน อาชีวศึกษา ซึ่งอยู่ในช่วงวัยรุ่นเป็นส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่ามาตรการการควบคุมและแก้ไขพฤติกรรม การบริโภคเครื่องดื่มสุรากำหนดชัดเจน แต่ในทางปฏิบัติพบว่า การดำเนินงานได้ผลในระดับหนึ่ง เท่านั้น นอกจากมาตรการดังกล่าวแล้ว ควรมีการเสริมสร้างความรู้และทัศนคติในการบริโภค เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ที่ถูกต้อง รวมทั้งการปฏิบัติอย่างไรเมื่อได้รับผลกระทบจากฤทธิ์ของการดื่ม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์

ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก มีพฤติกรรมการบริโภคเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์สูงถึง ร้อยละ 75.8 โดยมีปัจจัยที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ได้แก่ เพศ อาชีพของมารดา การดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของบิดา ทัศนคติต่อเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อิทธิพลของเพื่อนและสิ่งแวดล้อม ที่ส่งผลทำให้นักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ดื่มเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์ ควรนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ควรเสริมสร้างความสัมพันธ์ที่ดีภายในครอบครัวของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก โดยนำบิดา มารดา ญาติพี่น้องของนักเรียนอาชีวศึกษา เข้ามามีส่วนร่วมในการควบคุมและป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ อย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเห็นความสำคัญต่ออันตรายที่จะได้รับจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น อุบัติเหตุจากการขับขี่ยานพาหนะ การทะเลาะวิวาทภายหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการศึกษา สุขภาพจิตและความพิการ ทำให้เกิดความสูญเสียทรัพยากรบุคคล และความสูญเสียเปล่าของทรัพย์สินและสิ่งของโดยใช่เหตุ

1.2 สถาบันการศึกษา ควรมีการดำเนินงานควบคุมและป้องกันการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลกอย่างจริงจัง โดยนำกฎระเบียบและข้อบังคับของสถาบันศึกษามาเป็นแนวทางในการกำหนดมาตรการลงโทษ รวมทั้งชี้แจงให้ผู้ปกครองทราบถึงความผิดที่นักเรียนอาชีวศึกษาต้องได้รับเมื่อดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น การทะเลาะวิวาทภายหลังดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่อาจเกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา

1.3 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานมาตรการป้องกันควบคุมและแก้ไขการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมกับสถาบันการศึกษา โดยการเสริมสร้างความรู้และทัศนคติที่ถูกต้องให้เห็นถึงโทษภัยของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมทั้งต้องเน้นการอย่างต่อเนื่องและจริงจัง ด้วยเช่นกัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของเพื่อนและสิ่งแวดล้อมต่อพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักเรียนอาชีวศึกษา จังหวัดพิษณุโลก

2.2 ควรศึกษาพฤติกรรมการดูแลนักเรียนอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก ว่ามีการดูแลอย่างไรจึงส่งผลให้นักเรียนอาชีวศึกษา มีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ถึงร้อยละ 75.1

2.3 ควรศึกษาการมีส่วนร่วมและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามมาตรการป้องกันและควบคุมการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของโรงเรียนหรือวิทยาลัยอาชีวศึกษาจังหวัดพิษณุโลก